

Nr 154.

Av herr **Isaksson m. fl.**, om ändring av viss bestämmelse i normalbrandordningen för landskommuner.

Enligt brandstadgan den 15 juli 1944 skall för varje kommun finnas en brandordning, som utöver vad i allmän lag eller i brandstadgan eller eljest i vederbörlig ordning föreskrivits skall upptaga de bestämmelser, som äro erforderliga för ordnande av ortens brandförsvar.

Till kommunernas ledning ha särskilda sakkunniga utarbetat en »Normalbrandordning för landskommuner» (SOU 1945: 19). I denna föreskrives beträffande åtgärder till förebyggande av brandfara att det sålunda är förbjudet »att anbringa stack av otröskad gröda, halm eller hö på närmare avstånd än 12 meter från stall, ladugård, loge eller byggnad med eldstad».

Denna bestämmelse har på många håll vållat jordbrukarna svårigheter och extra kostnader och torde dessutom av rent praktiska skäl ej kunna tillämpas allestädes, t. ex. inom byar, där gårdarna äro tätt belägna och utrymmet begränsat. Med nu rådande exceptionella brist på arbetskraft inom jordbruket, vilken torde kvarstå avsevärd tid, vållar denna 12-metersgräns särskilda svårigheter. Gäller det t. ex. användande av halmpress är det i många fall omöjligt för denna att skjuta i väg halmen tillräckligt långt och högt. Användes halmfläktar blir det nödvändigt att förlänga och förstärka rörledningarna, vilket med nuvarande brist på plåt stundom är ogörligt.

Före normalbrandordningens tillkomst ha de lokala förhållandena på varje gård fått vara avgörande för valet av dessa förrädsplatser. En strängt tillämpad lagbestämmelse torde som ovan anförts i många fall vålla de enskilda jordbrukarna stora olägenheter, samtidigt som någon högre grad av brandsäkerhet knappast vinnes genom denna bestämmelse. Det ligger i sakens natur att jordbrukarna själva äro måna om att i största möjliga utsträckning eliminera brandriskerna, men att dessa skulle vara beroende av just detta 12-metersavstånd finna vi föga troligt.

I den fastställda normalbrandordningen finnas åtskilliga andra bestämmelser, som kunna tagas upp till kritisk granskning. Denna bestämmelse om 12-metersgräns vid lagring av halm eller gröda är emellertid den, som åstadkommit de största olägenheterna och mest irritation.

Det ligger också i brandförsäkringsinrättningarnas intresse att åstadkomma en viss kontroll och i försäkringsvillkoren inrymma bestämmelser, ågnade att minska brandriskerna, vilket vi finna tillräckligt.

Med hänsyn till vad som sålunda anförts hemställa vi därför,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställer, att bestämmelsen i § 37 i normalbrandordning för landskommuner med förbud mot anbringande »av stack av otröskad gröda, halm eller hö på närmare avstånd än 12 meter från stall, ladugård, loge eller byggnad med eldstad» måtte utgå.

Stockholm den 23 januari 1947.

Torsten Isaksson.

A. Mannerskantz.

Eskil Albertsson.

Justus Lindgren.
